

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาโภชนาการ นับได้ว่าเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่งในประเทศไทยและจำเป็นจะต้องแก้ไข โดยรีบด่วนซึ่งมีปัญหาในทุกกลุ่มอายุ ตั้งแต่หญิงตั้งครรภ์ หญิงหลังคลอด วัยทารก เด็กวัยก่อนเรียน เด็กวัยเรียน และผู้สูงอายุ โดยเฉพาะเด็กวัยเรียนนั้น ซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีค่า และเป็นผู้สืบทอดความเป็นชาติในอนาคต มีความสำคัญต่อการวางรากฐาน การพัฒนาทางด้านร่างกาย และสติปัญญา ฉะนั้น ความสำคัญของอาหารและโภชนาการจึงจัดเป็นปัจจัยพื้นฐานในการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของเด็กวัยเรียน ดังที่คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาเด็กกระษะยาว ได้กล่าวถึงทิศทางการพัฒนาเด็กในด้านความต้องการพื้นฐาน โดยเน้นหนักทางด้านโภชนาการ ที่กล่าวว่า "เด็กต้องได้รับสารอาหารอย่างน้อยที่สุด ตามที่ได้กำหนดไว้ตามความต้องการในช่วงอายุต่าง ๆ กัน เพื่อให้ร่างกายเจริญเติบโตเต็มที่และแข็งแรงสมบูรณ์ตามปกติในวัยของตน" (ปวีณัฐ วิถีวัฒนา, 2535) และส่งผลให้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพที่ดีทั้งกายและใจ ดังนั้นอาหารจึงเป็นปัจจัยหนึ่งในปัจจัยที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ทำให้ร่างกายเจริญเติบโต ทำหน้าที่ได้ตามปกติแข็งแรงไม่ป่วยไข้ บุคคลแต่ละวัยต้องการสารอาหารต่าง ๆ หลายชนิดในปริมาณที่มากน้อยต่างกันแล้วแต่เพศ อายุ ลักษณะการทำงาน และสภาวะของร่างกาย ถ้าร่างกายได้รับสารอาหารต่างๆ ครบถ้วนและเพียงพอก็จะมีภาวะโภชนาการที่ดี แต่ถ้าร่างกายได้รับสารอาหารอย่างใดอย่างหนึ่งไม่เพียงพอเป็นระยะเวลาชานาน ก็จะทำให้เกิดภาวะโภชนาการบกพร่องได้ ในปัจจุบันนี้จึงยอมรับกันว่า การมีภาวะโภชนาการที่ดี เป็นรากฐานของสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง และมีผลต่อเนื่องต่อสมรรถภาพ และประสิทธิภาพต่อการศึกษาเล่าเรียน ต่อการทำงาน อันเป็นส่วนหนึ่งของคุณภาพชีวิตและต่อการพัฒนาประเทศ

ประเทศไทยนับได้ว่าเป็นประเทศที่สมบูรณ์ ไม่ขาดแคลนทางด้านอาหารแต่ปัจจุบันปัจจัยหลายอย่างนับตั้งแต่จำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น สภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนไปโดยธรรมชาติ และจากการกระทำของมนุษย์ ล้วนมีผลกระทบต่อภาวะโภชนาการ ก่อให้เกิดปัญหาการขาดสารอาหารในประชากรกลุ่ม จากรายงานภาวะการเจริญเติบโตของนักเรียนประถมศึกษาครั้งที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2537 พบว่า นักเรียนจำนวนมากมีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ

ละ 13.4 (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2537) มีภาวะโลหิตจางคิดเป็นร้อยละ 18.6 และป่วยเป็นโรคคอกนอก เนื่องจากขาดสารไอโอดีน คิดเป็นร้อยละ 19 (คณะกรรมการพัฒนา-สาธารณสุข, 2535)

จากแผนโภชนาการ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (2535-2539) มีเป้าหมายลดอัตราเป็นโรคโลหิตจางจากขาดธาตุเหล็กในกลุ่มเด็กวัยเรียนให้เหลือไม่เกินร้อยละ 10 และในนโยบายโครงการเร่งรัดพัฒนาสาธารณสุข เพื่อบรรลุจุดหมายสุขภาพดีถ้วนหน้า ในปีงบประมาณ 2535-2539 มีเป้าหมายให้เด็กวัยเรียนได้รับประทานอาหารถูกต้องครบถ้วนตามความต้องการของร่างกาย ร้อยละ 93 นอกจากนี้จากประชุมสุดยอดเพื่อเด็ก เมื่อวันที่ 30 กันยายน ค.ศ.1990 ที่กรุงมอนทรีล มีเป้าหมายที่จะดำเนินการในครึ่งทศวรรษให้เกิดผลภายในปี ค.ศ. 1995 คือ ขจัดความผิดปกติอันเกิดจากขาดธาตุไอโอดีน ขจัดการขาดวิตามินเอ ให้หมดไปและขจัดโรคพยาธิเส้นด้ายให้หมดไป การดำเนินงานโภชนาการโดยเป้าหมายรวมระหว่างปี 1990-2000 ในเด็กวัยเรียน ขจัดโรคที่เกิดจากการขาดวิตามินเอ และธาตุไอโอดีน ติดตามดูแล และส่งเสริมการเติบโตของเด็กอย่างเป็นระบบ (กองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ, 1994) จึงกล่าวได้ว่า ปัญหาโภชนาการยังเป็นปัญหาด้านสาธารณสุข ส่งผลกระทบต่อเด็กวัยเรียนด้านการศึกษา เด็กวัยเรียนเจ็บป่วยง่าย ขาดเรียนบ่อย ขาดความกระตือรือร้นและไม่มีสมาธิในการเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ไม่บรรลุถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร เมื่อเติบโตขึ้นก็เป็นผู้ใหญ่ที่ด้อยคุณภาพ (ภารดี เต็มเจริญ และคณะ, 2529) การเกิดภาวะทุพโภชนาการ จึงมีผลกระทบต่อการศึกษาของเด็กวัยเรียนโดยตรง สาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดภาวะทุพโภชนาการ มาจากการขาดความรู้ และมีพฤติกรรมมารับประทานอาหารที่ไม่ถูกต้อง หรือมีการปฏิบัติตนทางด้านการรับประทานอาหารที่ไม่ดี เช่น รับประทานอาหารเพื่ออิ่ม โดยไม่คำนึงถึงคุณค่าของอาหาร รับประทานอาหารประเภทหมักดอง เลือกเฉพาะอาหารที่ชอบเท่านั้น ชอบรับประทานอาหารสุก ๆ ดิบ ๆ ไม่รู้จักเลือกชนิดอาหารที่มีประโยชน์ ไม่รู้จักวิธีรักษาคุณค่าอาหารในการประกอบอาหาร มีความเชื่อที่ผิดเกี่ยวกับการรับประทานอาหาร เช่น งดกินอาหารบางอย่างที่เป็นประโยชน์เพราะเชื่อว่าเป็นของแสลง และไม่ล้างมือก่อนและหลังรับประทานอาหาร เป็นต้น

การปฏิบัติตนในการรับประทานอาหารที่ไม่ถูกต้อง เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการเจ็บป่วยแก่บุคคล ได้แก่ โรคขาดโปรตีนและพลังงาน โรคเหน็บชาเกิดจากการขาดวิตามินบีหนึ่ง โรคโลหิตจางเกิดจากการขาดธาตุเหล็ก โรคคอกนอกเกิดจากการขาดไอโอดีน โรคปากนกกระจากเกิดจากการขาดวิตามินบีสอง โรคนิวในกระเพาะปัสสาวะ เกิดจากการขาดธาตุฟอสฟอรัส โรคพยาธิใบไม้ตับ เกิดจากการรับประทานอาหารสุก ๆ ดิบ ๆ และก่อให้เกิดมะเร็งท่อน้ำดีในที่สุด (ประพนธ์ มิคะเสน, 2534) นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดปัญหาภาวะโรคติดเชื้อประเภทต่าง ๆ อีกด้วย

ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ได้บรรจุเรื่องอาหารและโภชนาการไว้ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในหน่วยที่ 1 สิ่งมีชีวิต เรื่องตัวเรา เพื่อให้เด็กนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสริมสร้างสุขภาพกายและสุขภาพจิต ให้เห็นคุณค่าและความจำเป็นในการรักษาสุขภาพและการปฏิบัติตน ส่วนเนื้อหาในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ได้บรรจุเนื้อหางานที่เตรียมไปสู่อาชีพ แขนงงานบ้าน คืองานอาหารและโภชนาการ ดังนั้นเด็กที่เรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 6 ซึ่งจะออกไปเป็นเยาวชนของสังคม ควรมีความรู้เรื่องอาหารและโภชนาการเพียงพอแล้ว ประกอบกับถ้าเด็กวัยเรียน เกิดความตระหนักและเห็นคุณค่าของการปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการแล้ว การเกิดความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติในการรับประทานอาหารที่ถูกต้องก็จะเกิดขึ้นกับตัวบุคคล

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นภาคที่มีความล้าหลัง และยากจนที่สุดของประเทศ พบว่ามีประชากรขาดสารอาหารมากที่สุด ดังรายงาน ภาวะการเจริญเติบโตของนักเรียนกลุ่มอายุ 5-14 ปี ครั้งที่ 2 ปีการศึกษา 2537 คือโรคขาดสารโปรตีนและพลังงาน คิดเป็นร้อยละ 14.4 ซึ่งเป็นตัวเลขที่สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของประเทศ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 13.4 ผลสำรวจภาวะขาดสารไอโอดีน เด็กนักเรียนประถมศึกษาในปี พ.ศ. 2533-2534 พบคิดเป็นร้อยละ 26.47 ตามแผนโภชนาการ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 นั้น ต้องการลดอัตราป่วยด้วยอาการคอกพอกในเด็กประถมศึกษา ในพื้นที่เป้าหมาย 99 อำเภอ ให้เหลือต่ำกว่า ร้อยละ 10 จากเหตุผลดังกล่าว ปัญหาทุพโภชนาการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยังคงเป็นปัญหาซึ่งเกิดจากพฤติกรรมกรรมการบริโภค มีพื้นฐานหลักก็คือความยากจน ความไม่รู้ ความเชื่อ ยังคงเป็นอุปสรรคต่อการปรับปรุงภาวะโภชนาการเด็ก ซึ่งเป็นสมาชิกของครอบครัว ก็จะได้รับอิทธิพลในการบริโภคอาหารจากครอบครัวโดยตรง ดังนั้นคุณภาพ และปริมาณของอาหารในการบริโภคนั้นจะมีภูมิหลังของครอบครัวและความเป็นอยู่ในบ้านที่มีอิทธิพลหนุนหลังเสริมอยู่ ด้วยเหตุนี้จึงยังพบว่า อัตราการเกิดโรคพยาธิใบไม้ตับยังมีอยู่มากและพบในประชากรทุกกลุ่มอายุ จากรายงานผลการตรวจรักษาโรคหนอนพยาธิใบไม้ตับ ปีงบประมาณ 2537 จากการตรวจจุลจากระ จำนวน 1,552,967 คน ตั้งแต่เดือนตุลาคมถึง กรกฎาคม 2537 พบ คิดเป็นร้อยละ 9.78 และพบพยาธิปากขอ คิดเป็นร้อยละ 15.87 และพยาธิชนิดอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 7.27 นอกจากนี้แล้ว จากการศึกษาความชุกและความรุนแรงของโรคหนอนพยาธิลำไส้ และพยาธิใบไม้ตับ ปี พ.ศ. 2534 พบว่าประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นโรคหนอนพยาธิชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือหลายชนิดในรายเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 46.59 (กระทรวงสาธารณสุข, 2537) และยังพบความสัมพันธ์ของภาวะโภชนาการของผู้เป็นโรคหนอนพยาธิใบไม้ตับ ก่อให้เกิดมะเร็งท่อน้ำดี พบร้อยละ 70 ของผู้ป่วยที่มารับการผ่าตัดมะเร็งท่อน้ำดี จะพบมากที่สุด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และมีความชุกชุมที่สุดใน

โลก พบในเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นอัตราส่วน 4/1 (ประณต มิคะเสน, 2534) นอกจากนั้นแล้วยังมีรายงานการศึกษา ความชุกชุมของการขาดวิตามินเอ ในปี พ.ศ. 2520 ที่จังหวัดอุบลราชธานี คิดเป็นร้อยละ 17 ของเด็กวัยก่อนเรียน และร้อยละ 70 อยู่ในภาวะล่อแหลม (ศาสตราจารย์ เสาวคนธ์ และมาร์ติน บลค, 2534)

นอกจากนี้ยังพบโรคติดเชื้อในประชากรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นผลมาจากภาวะโภชนาการที่ทั้งสิ้น และยังเป็นโรคที่สามารถป้องกันได้ จากรายงานประจำปีกองระบาดวิทยา พ.ศ. 2536 พบโรคอุจจาระร่วง คิดเป็นร้อยละ 35 (305,615) อาหารเป็นพิษ คิดเป็นร้อยละ 46 (30,187) โรคบิดมีตัวและโรคบิดไม่มีตัว คิดเป็นร้อยละ 53 (41,279) และ 54 (39,019) ตามลำดับ ไข้ไม่ทราบสาเหตุ คิดเป็นร้อยละ 47 (113,099) ไทฟอยด์ คิดเป็นร้อยละ 20 (1,917) ไวรัสตับอักเสบ คิดเป็นร้อยละ 35 (5,673) โรคปอดบวม คิดเป็นร้อยละ 44 (57,193) โรคแอนแทรกซ์ คิดเป็นร้อยละ 41 (5) โรคเห็ดเป็นพิษ คิดเป็นร้อยละ 80 (8) ไข้หวัดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 32 (17,180)

เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เมื่อสิ้นสุดการศึกษา พบว่า ร้อยละ 59 ที่เข้ารับการศึกษาคือในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2535) ซึ่งร้อยละ 40 จะต้องออกมาประกอบอาชีพตั้งแต่เขาว่าวัย หรือเข้าสู่ตลาดแรงงานทันที ซึ่งยังไม่ได้รับการวางพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจ และทักษะอย่างดีพอ โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีโอกาสเข้าศึกษาคือในระดับมัธยมศึกษามีจำนวนน้อยที่สุดของประเทศ ถ้าเด็กวัยเรียนมีความรู้ ทักษะดี และการบริโภคอาหารไม่ถูกต้อง เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่พฤติกรรมกรรมการบริโภคที่ไม่ถูกต้องก็จะยังคงอยู่กับตัวเป็นผู้ใหญ่ที่มีพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่ไม่ถูกต้องต่อไป ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้เลือกศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากนักเรียนในระดับนี้เป็นระดับชั้นที่ได้รับประสบการณ์ทางสังคมและประสบการณ์เรียนรู้จากเนื้อหา เรื่องอาหารและโภชนาการมากกว่าในระดับชั้นอื่น ๆ ในระดับประถมศึกษา และยังเป็นขั้นสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับที่นักเรียนจะได้เรียนเนื้อหาเรื่องอาหารและโภชนาการจากระบบโรงเรียน นอกจากนี้เขตที่ตั้งของโรงเรียนยังเป็นสาเหตุที่ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารแตกต่างกัน ระหว่างนักเรียนโรงเรียนในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลกับนอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาล ซึ่งอาจเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมฐานะทางเศรษฐกิจ และโอกาสที่ได้รับข้อมูลข่าวสารในเรื่อง อาหารและโภชนาการที่ต่างกกัน จากการศึกษาพบว่า ยังไม่มีรายงานการศึกษาถึง พฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งหมด ผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษา เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้านี้เป็นข้อมูลประกอบการดำเนินงาน การเสริมสร้าง และแก้ไข การปฏิบัติตนทางด้านบริโภคอาหารในทางที่พึงประสงค์ให้แก่เด็กวัยเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ เกี่ยวกับการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อเปรียบเทียบ ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ เกี่ยวกับการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในโรงเรียนในเขตกับนอกเขตเทศบาล หรือ เขตสุขาภิบาล ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2537 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่านั้น
2. ตัวแปรที่ใช้ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ คือ
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เขตที่ตั้งของโรงเรียน (ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลกับนอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาล)
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ เกี่ยวกับการบริโภคอาหารของนักเรียน
3. เนื้อหาเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ ที่ผู้วิจัย นำมาสร้างแบบสอบถาม ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติในการบริโภคอาหาร ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาที่ครอบคลุม ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ และกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ตัวอย่างประชากร ถือเป็นตัวแทนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยถือว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร ได้ทำแบบสอบถามอย่างเต็มความสามารถ และตรงกับความเป็นจริง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

นวัตกรรมการบริโภคอาหาร หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกเกี่ยวกับการรับประทานอาหาร ทางด้านความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ ทั้งที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้ซึ่งสามารถวัดได้โดยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โรงเรียนในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาล หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งตั้งอยู่ในอำเภอเมืองเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาล ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496

โรงเรียนนอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาล หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งอยู่ในอำเภออื่น ซึ่งตั้งอยู่นอกพื้นที่ชุกฐานะเป็นเทศบาลหรือสุขาภิบาล ตามพระราชบัญญัติเทศบาลหรือสุขาภิบาล พ.ศ. 2495

นักเรียน หมายถึง นักเรียนเพศชายและเพศหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หมายถึง จังหวัดที่แบ่งเขตการศึกษา ออกเป็น 3 เขต มี 19 จังหวัด ดังนี้ เขตการศึกษา 9 ประกอบด้วย หนองคาย สกลนคร อุดรธานี หนองบัวลำภู เลย ขอนแก่น เขตการศึกษา 10 ประกอบด้วย อุบลราชธานี อำนาจเจริญ ยโสธร ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ มุกดาหาร นครพนม มหาสารคาม เขตการศึกษา 11 ประกอบด้วย ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นข้อมูลในการดำเนินงาน ส่งเสริมภาวะโภชนาการ ด้านนวัตกรรมการบริโภคอาหารแก่ครู ผู้ปกครองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในการจัดหลักสูตรเพื่อประกอบการพิจารณาจัดกิจกรรม และปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน เสริมสร้างการปฏิบัติตน ทางด้านการบริโภคอาหารที่ถูกต้องแก่นักเรียน จึงเป็นแนวทางที่จะลดปัญหา ภาวะทุพโภชนาการในเด็กวัยเรียน
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับที่จะทำการศึกษา เพื่อศึกษาถึงปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อ นวัตกรรมการบริโภคของเด็กวัยเรียน